

İLKÖĞRETİM ÖĞRENCİLERİNİN ŞİDDET EĞİLİMLERİNİN BAZI DEMOGRAFİK DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ

EXAMINATION OF TENDENCIES TO VIOLENCE OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS ACCORDING TO SOME DEMOGRAPHIC VARIABLES

Derya KOÇ

Şeit Yaşar Kocabaş İlkokulu, Aksu / Isparta

e-mail: deryaogrt38@gmail.com

ÖZET

Yapılan bu araştırmada ilköğretim öğrencilerinin şiddet eğilimlerinin cinsiyet, öğrenim görülen sınıf ve spor yapma durumu değişkenlerine göre incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya Isparta il merkezinde bulunan ilköğretim kurumlarında öğrenim gören 29 kız ve 42 erkek olmak üzere toplam 71 öğrenci katılmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin şiddet eğilimlerinin belirlenmesinde “Şiddet Eğilim Ölçeği” kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin analiz sürecinde SPSS 2.0 programında Independent T test ve One Way ANOVA analizinden faydalanılmıştır. Araştırmanın sonunda öğrencilerin şiddet eğilimlerinin orta düzeyin altında olduğu bulunmuştur. Demografik değişkenlere göre incelendiği zaman öğrencilerin şiddet eğilimlerinin cinsiyet, öğrenim görülen sınıf ve spor yapma değişkenlerine göre anlamlı farklılık göstermediği bulunmuştur ($p>0.05$). Sonuç olarak ilköğretim öğrencilerinde şiddet eğiliminin düşük olduğu ve demografik değişkenlere göre şiddet eğiliminin farklılaşmadığı söylenebilir.

Anahtar kelimeler: İlköğretim öğrencileri, şiddet eğilimi, demografik özellikler

ABSTRACT

In this study conducted, it is aimed to examine the tendencies to violence of primary school students according to the variables of gender, the class at where they are educated and the state of doing sports. A total of 71 students, who include 29 females and 42 males, studying in primary education institutions located in the city centre of Isparta participated in the study. ‘Tendency to Violence Scale’ was used to determine the tendencies to violent of the students who participate in the study. In the process of analysing of the data obtained in the research, Independent T test and One-Way ANOVA analysis were used in SPSS 2.0 program. At the end of the study, it was found that students’ tendencies to violence were below the middle level. When it was analysed according to demographic variables, it was found that the students’ tendencies to violence did not differ significantly according to gender, the class at where they are educated and doing sport ($p>0.05$). As a result, it can be said that the tendency to violence is low in primary school students and the tendency to violence does not differ according to demographic variables.

Keywords: Primary school students, tendency to violence, demographic characteristics

JEL CODE: L112

GİRİŞ

Şiddet olgusu son zamanlarda akademi dünyasında sıkça söz edilen konuların başında yer almaktadır (Kocacık ve Çağlayandereli, 2009). Şiddet sözcük anlamı olarak, bireyin ruhsal ve fiziksel bütünlüğüne ilişkin her türlü maddi ve manevi olumsuzluğu ifade etmektedir. Bu olumsuzluğun altında ise dikkat çeken iki kavramdan biri güç, diğeri de saldırganlıktır. Şiddet kavramını kavramak için saldırganlık ve güç kavramları incelemek daha kolay olacaktır. “Güç” ve “saldırganlık” kavramlarının şiddet olgusu ile doğrusal bir ilişkisi olduğu değerlendirilmektedir. Şiddet, gücün birey, grup ya da toplumsal anlamda zarar verici şekilde

saldırğan bir yaklaşımla kullanılmasıdır. Kavramlar birbirinden beslenerek zincirleme bir süreci halinde şiddeti meydana getirir. Bu kapsamda şiddet kavramını tanımlamada meydana gelen zorluklar, saldırğan eğilimlerin özellik ve boyutundan ortaya çıkmakta, böylelikle saldırğanlık bazen bireysel seviyede içgüdüsel bir eylem şeklinde ifade edilirken, bazen de toplumsal olarak kolektif bir etkileşimin çıktısı olarak algılanmaktadır. Şiddet ve saldırğanlık olguları farklı birer olgu şeklinde ele alınsa da konuya ilişkin yapılan araştırmalar değerlendirildiğinde (tanımlar bölümünde bu çalışmalardan söz edilmiştir), saldırğanlık ve şiddetin birbirinden tümüyle ayrı kavramlar olmadığı dikkati çeker. Şiddet, insanda doğal olarak var olduğu kabul edilen saldırğanlık eğiliminin bireysel ya da toplumsal boyutta, ancak diğerine zarar verecek biçimde dışa vurulması yansıtılması olarak tanımlanmaktadır (Ayan, 2006).

Dar anlamda ele alındığında zaman şiddet kelimesi, yalnızca bedene ve mala yönelik eylemlerin bu tanım içerisine girdiği görülür. Bununla birlikte tarihsel olarak incelendiğinde, şiddet kelimesinin daha geniş olarak yorumlanmaya başladığı gözlemlenir. Bu kapsamda şiddet kelimesinin yalnızca fiziksel yaralanmalar ve mala yönelik gerçekleştirilen eylemlerin dışında bireylerin etnik ve dini kimliklerine, cinsiyetine ve benzeri kişiliğine yönelik tehditleri de içerdiği söylenebilir (Gökulu, 2008). Şiddete neden olan birçok unsur bulunmakla beraber, literatürde yer alan çalışmalarda şiddetin temel nedenlerinin başında sorunlu aile yapısı, engellenme, kitle iletişim araçlarının oluşturduğu olumsuz örnekler, zararlı madde kullanımı, kişilik yapısı, insanlar arasında iletişimsizlik olması ve çevresel faktörler gelmektedir (Yalçın ve Erdoğan, 2013; Solak, 2011; Bayram, 2012; Özkatar-Kaya, 2010; Dervent, 2007). Nedenleri ne olursa olsun şiddet içeren davranışlar toplum tarafından hoş karşılanmamakta, mağdurlarının fiziksel ve psikolojik açıdan yıpratmaktadır.

Şiddet eğilimi son yıllarda özellikle akran zorbalığı şeklinde ilköğretim öğrencileri arasında da yaygınlaşmaktadır. Çocuklarda şiddet eğilimini en aza indirmek için farklı sosyal etkinliklere yönelmelerini sağlamak oldukça etkili bir yöntemdir. Bu yöntemlerin başında da beden eğitimi ve spor etkinlikleri gelmektedir. Spor kavramı olarak değerlendirildiğinde; vücudun işlevsel ve yapısal niteliklerinin geliştirilebilmesi, kas ve eklemlerin kontrollü ve dengeli şekilde gelişimini sağlayan, fizik gücünü en ekonomik şekilde kullanmayı, bu nedenle organların hakimiyetini, düzenli olarak hareket etmeyi öğreten faaliyetlerin tümüdür. Bunun yanı sıra sportif faaliyetler bireylerin toplumsal gereksinimlerini karşılamaya ilişkin, mevcut yaşının ve genetik potansiyelinin ihtiyacı olan güce ulaştırılması için rekabet olmadan uygulanan bir bilim dalıdır (Ceyhan, 2008:). Sosyalleşme sürecinde spora katılımın sunduğu temel yararın başında, rakibe saygılı tutum sergilemeyi öğrenme, saldırğanlık hissinde azalma, sağlıklı bir bedene sahip olma ve bedenini tanıma, disiplin ve düzen sağlama, mücadele edebilmeyi öğrenme, özgüven kazanma, kurallara uymayı öğrenme, dayanışma ve grup üyeliğini öğrenme, saygınlık sağlama, arkadaş edinme tutumlarındaki gelişim gelmektedir (Bulgu, 2013). Ayrıca sportif faaliyetler kişinin daha az saldırğanlık ve şiddet barındıran tutumlarda bulunmasına yardımcı olduğu bilinmektedir (Kırımoğlu ve diğerleri, 2008). Bu noktada son yıllarda özellikle ilköğretim kademesinde bulunan öğrencilerde şiddet eğiliminin en aza indirilmesi için spora katılımın koruyucu bir role sahip olduğu görülmektedir. Buna karşılık ülkemizde ilköğretim öğrencilerinin şiddet eğilimlerinin en aza indirilmesine spora katılımın faydaları üzerine yapılan çalışmaların sınırlı olduğu göze çarpmaktadır. Bu kapsamda yapılan bu çalışmada ilköğretim öğrencilerinde spora katılımın şiddet eğilimi üzerindeki etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

MATERYAL VE METOT

Araştırma Modeli

Yapılan bu çalışmada eğitim ve spor bilimleri alanında yaygın olarak faydalanılan, bağımlı değişkenlerin demografik özelliklere göre karşılaştırıldığı tarama modelinden faydalanılmıştır. Bu kapsamda çalışmada ilköğretim öğrencilerinin demografik değişkenlere göre şiddet eğilim düzeyleri incelenmiştir.

Araştırma Grubu

Yapılan bu araştırmaya Isparta il merkezinde bulunan ilköğretim kurumlarında görev yapan 29 kız ve 42 erkek olmak üzere toplam 71 öğrenci katılmıştır. Araştırma grubunu meydana getiren öğrencilerin demografik özelliklerine ilişkin bulgular Tablo 1’de sunulmuştur.

Tablo 1. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Demografik Bilgilerine İlişkin Frekans ve Yüzelik Dağılımlar

Değişken	Alt değişken	f	%
Cinsiyet	Kız	29	40,8
	Erkek	42	59,2
Sınıf	4.sınıf	17	23,9
	5.sınıf	26	36,6
	6.sınıf	15	21,1
	7.sınıf	13	18,3
Düzenli spor yapıyor mu?	Evet	41	57,7
	Hayır	30	42,3

Araştırmaya katılan öğrencilerin %40,8’i kız, %59,2’si erkek öğrencidir. Katılımcıların %23,9’u 4.sınıf öğrencisi, %36,6’sı 5.sınıf öğrencisi, %21,1’i 6.sınıf öğrencisi, %18,3’ü 7.sınıf öğrencisidir. Araştırmaya katılanların %57,7’si düzenli spor yapmaktadır.

Verilerin Toplanması

Araştırmaya katılan öğrencilerin cinsiyet, sınıf düzeyi ve spor yapma durumlarına ilişkin bilgilere ulaşılmasında araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu kullanılmıştır.

Araştırmaya katılan öğrencilerin şiddet eğilimlerinin belirlenmesinde “Şiddet Eğilim Ölçeği” kullanılmıştır. Bu ölçek Başbakanlık Aile Araştırma Kurumunun 1998 yılında yayınladığı “Aile İçinde ve Toplumsal Alanda Şiddet” konulu çalışmasında yer alan ve kullanılan ölçektir. “Söz konusu ölçek, Doç. Dr. Erol Göka, Yrd. Doç. Dr. Bülent Bayat ve Dr. M. Hakan Türkçapar tarafından 1995 yılında Milli Eğitim Bakanlığı adına yapılan, “Ortaöğrenim kurumunda okuyan öğrencilerin saldırganlık ve şiddet eğilimleri” konulu çalışmada kullanılmak üzere geliştirilmiştir. Türkiye’de yapılan çalışmalarda ölçeğin iç tutarlık katsayısının 0.88 olduğu rapor edilmiştir (Yakut, 2012).

İstatistiksel Analiz

Elde edilen verilerin analizleri SPSS 22.0 programı kullanılmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin cinsiyetlerine ve düzenli spor yapma durumlarına göre ölçek puanlarının karşılaştırılmasında Independent T test kullanılırken, sınıf değişkenine göre ölçek puanlarının karşılaştırılmasında One Way ANOVA analizi kullanılmıştır.

BULGULAR

Tablo 2. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Şiddet Eğilim Puanlarına İlişkin tanımlayıcı İstatistikler

Ölçek	X	Ss
Şiddet eğilim ölçeği	46,73	13,640

Tablo incelendiğinde, araştırmaya katılan öğrencilerin şiddet eğilim düzeylerinin orta seviyenin altında olduğu görülmektedir.

Tablo 3. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Cinsiyetlerine Göre Şiddet Eğilim Düzeylerinin Karşılaştırılması

Cinsiyet	N	X	Ss	t	p
Kız	29	43,17	11,285	-1,859	,067
Erkek	42	49,19	14,681		

Tablo incelendiğinde, araştırmaya katılan öğrencilerin cinsiyetlerine göre şiddet eğilim düzeylerinin istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaşmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Sınıflarına Göre Şiddet Eğilim Düzeylerinin Karşılaştırılması

Sınıf	N	X	Ss	F	p
4.sınıf	17	42,35	14,304	1,167	,329
5.sınıf	26	46,04	15,256		
6.sınıf	15	50,33	12,471		
7.sınıf	13	49,69	9,604		

Tablo incelendiğinde, araştırmaya katılan öğrencilerin eğitim gördükleri sınıfa göre şiddet eğilim düzeylerinin istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaşmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 5. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Spor Yapma Durumlarına Göre Şiddet Eğilim Düzeylerinin Karşılaştırılması

Spor yapma durumu	N	X	Ss	t	p
Evet	41	48,51	9,110	1,291	,201
Hayır	30	44,30	9,134		

Tablo incelendiğinde, araştırmaya katılan öğrencilerin spor yapma durumlarına göre şiddet eğilim düzeylerinin istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaşmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ

Araştırmaya katılan öğrencilerin şiddet eğilimlerine ilişkin bulgular değerlendirildiği zaman, öğrencilerin şiddet eğilimlerinin orta düzeyin altında olduğu bulunmuştur. Bu sonucun ortaya çıkmasının temelinde araştırmaya katılan öğrencilerin olumlu ebeveyn tutumları ile yetiştirilmiş olmalarının, bunun yanında şiddet eğilimlerini arttıracak durumlar ile karşılaşmamış olmalarının yattığı düşünülebilir. Nitekim literatürde bu konuda yapılan çalışmalarda çocuklarda şiddet eğiliminin olumsuz ebeveyn tutumları ve sosyal çevre ile yakından ilişkili olduğunu göstermektedir (Gençoğlu ve ark., 2014; İkiz, 2015).

Araştırmada cinsiyet değişkenine göre ele alındığı zaman öğrencilerin şiddet eğilimlerinin anlamlı farklılık göstermediği bulunmuştur. Bu sonucun ortaya çıkmasında genel anlamda katılımcıların şiddet eğilimlerinin düşük olmasının yattığı düşünülebilir. Bunun yanında

araştırmaya katılan kız ve erkek öğrencilerin benzer sosyo-kültürel çevrelerde yetişmiş olmalarının bu sonucun ortaya çıkmasında etkili olduğu düşünülebilir. Literatürde yer alan benzer çalışmalarda da şiddet eğiliminin cinsiyete göre farklılaşmadığı rapor edilmiştir (Çobanoğlu-Güner, 2006).

Araştırmaya katılan öğrencilerin öğrenim görülen sınıf değişkenine göre şiddet eğilimleri incelendiği zaman, öğrencilerin şiddet eğilimlerinin öğrenim görülen sınıf değişkenine göre farklılaşmadığı bulunmuştur. Literatürde yer alan çalışmalarda sınıf düzeyi yükseldikçe yaş ortalaması da yükselen öğrencilerin ergenlik dönemine girdikleri, ergenlik döneminin de birtakım psikolojik sorunları beraberinde getirdiği rapor edilmiştir (Eryılmaz, 2009). Bu noktada sınıf düzeyi arttıkça öğrencilerin şiddet eğilimlerinin de artması beklenebilir. Buna karşılık yapılan bu çalışmada öğrencilerin sınıf değişkenine göre şiddet eğilimlerinin anlamlı farklılık göstermemesinin temelinde benzer okul iklimine sahip eğitim kurumlarında öğrenim görmelerinin ve genel şiddet eğilimlerinin düşük olmasının yattığı düşünülebilir.

Spor yapma durumlarına göre ele alındığı zaman araştırmada spor yapma alışkanlığı olan ve olmayan öğrencilerin şiddet eğilimlerinin anlamlı farklılık göstermediği bulunmuştur. Spora katılımın psikolojik açıdan faydalı olduğu düşünüldüğü zaman, spora katılımın şiddet eğilimi üzerinde olumlu bir etkiye sahip olması beklenmektedir. Buna karşılık yapılan bu çalışmada öğrencilerin spor yapma durumlarına göre şiddet eğilimlerinin anlamlı farklılık göstermemesinin temelinde genel olarak araştırma grubunun şiddet eğiliminin düşük olmasının yattığı düşünülebilir. Literatürde yer alan bazı çalışmalarda da spora katılımın şiddet eğilimini etkilemediği rapor edilmiştir (Kırımoğlu ve ark., 2008; Alp ve ark., 2014).

Sonuç olarak, ilköğretim öğrencilerinde şiddet eğilimi ile ilişkili değişkenlerin ele alındığı bu çalışmanın sonunda öğrencilerin şiddet eğilimlerinin düşük olduğu bulunmuştur. Öğrencilerin sosyo-demografik değişkenlere göre şiddet eğilimleri incelendiği zaman, şiddet eğilimlerinin cinsiyet, öğrenim görülen sınıf düzeyi ve spor yapma durumu değişkenlerine göre anlamlı farklılık göstermediği bulunmuştur. İlköğretim öğrencilerin şiddet eğilimini etkileyen unsurlara ilişkin daha geniş kapsamlı bulgulara ulaşabilmek için konuyla ilgili benzer çalışmalar yapılması gerektiği söylenebilir.

KAYNAKLAR

- Ayan, S. (2006). Şiddet ve fanatizm. *CÜ İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 7(2), 191-209.
- Bayram, Y. (2012). *Spor yapan ve yapmayan 14-18 yaş grubu öğrencilerin saldırganlık tutumlarının incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Dumlupınar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Kütahya.
- Bulgu, N. (2013). Spora katılımı toplumsal fayda: Kazakistan Ahmet Yesevi Üniversitesi öğrencileri örneği. *Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları*, 18(18), 25-45.
- Ceylan, R. (2008). *İlköğretimde; Beden eğitimi dersinin, takiben yapılan diğer derslerde öğrencilerin başarıları üzerindeki etkisinin araştırılması (Kütahya ili örneği)*. Yüksek Lisans Tezi. Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Kütahya.
- Çobanoğlu-Güner, B. (2006). *Takım sporları ve bireysel sporlar yapan sporcuların saldırganlık düzeylerinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Ondokuzmayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Samsun.
- Dervent, F. (2007). *Lise öğrencilerinin saldırganlık düzeyleri ve sportif aktivitelere katılımı ilişkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.
- Eryılmaz, A. (2009). *Ergenlik döneminde stres ve başa çıkma. Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(2), 20-37.
- Gençoğlu, C., Kumcağız, H., & Ersanlı, K. (2014). Ergenlerin şiddet eğilimine etki eden ailevi faktörler. *Electronic Turkish Studies*, 9(2), 639-652.

- Gökulu, G. (2008). Futbol haberlerinin sunumunda şiddet fanatizm ve milliyetçilik. *Toplum ve Demokrasi Dergisi*, 2(3), 147-164.
- İkiz, S. (2015). *Okul öncesi dönem çocuklarında fiziksel ve ilişkisel saldırganlığın ebeveyn tutumları açısından incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Aydın.
- Özkatar-Kaya, E. (2010). *18-25 yaş arası işitme engelli sporcuların stres ve saldırganlık düzeylerinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Kayseri.
- Kırımoğlu, H., Parlak, N., Dereceli, Ç., & Kepoğlu, A. (2008). Lise öğrencilerinin saldırganlık düzeylerinin spora katılım düzeylerine göre incelemesi. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 2(2), 147-154.
- Kocacık, F., & Çağlayandereli, M. (2009). Ailede kadına yönelik şiddet: Denizli ili örneği. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 6(2), 25-43.
- Solak, N. (2011). *Spor yapan ve yapmayan ortaöğretim öğrencilerinin saldırganlık düzeyleri ile empatik eğilim düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi -Çorum ili örneği-*. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.
- Yakut, S. (2012). *Lise öğrencilerinde dindarlık-şiddet eğilimi ilişkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Isparta.
- Yalçın, Ö., & Erdoğan, A. (2013). Şiddet ve agresyonun nörobiyolojik, psikososyal ve çevresel nedenleri. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 5(4), 388-419.

EXTENDED ABSTRACT

The development in attitudes in which learning to show respectful attitude to opponent, decreasing the feeling of aggression, having a healthy body and knowing the body, providing discipline and order, learning to struggle, having self-confident, learning to obey the rules, learning of solidarity and group membership, providing prestige, having friend is the main benefit which was offered participation in sport in process of socialization (Bulgu, 2013). In addition, it is known that sports activities help people to have less aggressive and attitudes which include violence (Kırımoğlu et al., 2008). At this point, in recent years, it has been observed that participation in sports has a protective role in minimizing the tendency of violence, especially in primary level students. On the other hand, it is observed that studies conducted on the benefits of participation in sports in minimizing the tendencies to violence of primary school students are limited in our country. Within this scope of this study conducted, it is aimed to examine the effect of participation in sports on the tendency to violence in primary school students.

In this study, the scanning model, which is widely used in the field of education and sports sciences, is used, in which dependent variables are compared according to demographic characteristics. Within the scope, the level of tendency to violence of primary school students according to demographic variables were examined. A total of 71 students who include 29 females and 42 males, working in primary education institutions which located in Isparta city centre participated in this study. The personal information form which was prepared by the researcher was used to reach information about the gender, class level and sport situations of the students who participate in the study.

'Tendency to Violence Scale' was used to determine the tendencies to violence of the students who participate in the study. This scale is included and used in the study of "Violence in the Family and Social Area" published by the Prime Ministry Family Research Institution in 1998. The scale in question was developed by Assoc. Dr. Erol Göka, Asst. Assoc. Dr. Bülent Bayat and Dr. M. Hakan Türkçapar to be used in the study on 'The aggression and tendencies to violent of the students studying in the secondary education institution' which was made in

the name of the Ministry of National Education in 1995. The internal consistency coefficient of the scale in studies conducted in Turkey was reported to be 0.88 (Ruby, 2012).

SPSS 22.0 program was used for analysis of the obtained data. While the Independent T test was used to compare the scale scores according to the genders and regular doing sport of the students who participate in the study, One-Way ANOVA analysis was used to compare the scale scores according to the variable of class.

40.8% of the students who participate in the study are girls and 59.2% are boys. 23.9% of the participants are 4th grade students, 36.6% are 5th grade students, 21.1% are 6th grade students, 18.3% are 7th grade students. 57.7% of the participants do sports regularly. When the findings regarding the tendency to violence of the students who participate in the study were evaluated, it was found that the students' tendencies to violence were below the middle level. It can be thought that the underlying reason for the emergence of this result is that the students who participate in the research were raised with positive parental attitudes, in addition, they did not encounter situations that would increase their tendency to violence. As a matter of fact, studies conducted in the literature on this subject show that children's tendency to violence is closely related to negative parental attitudes and social environment (Gençoğlu et al., 2014; İkiz, 2015).

When it was considered in terms of variable of gender in the study, it was found that students' tendencies to violence did not differ significantly. It can be thought that the reason for this result is the low level of tendencies to violence of the participants in general. In addition, it can be thought that the fact that the male and female students who participate in the study were raised in similar socio-cultural environments was effective in the emergence of this result. In similar studies which are in the literature, it was reported that tendency to violence did not differ according to gender (Çobanoğlu-Güner, 2006).

When tendency to violence of the students who participate in the study were examined according to the variable of the class in which they were educated, it was found that the students' tendencies to violence did not differ according to the variable of the class in which they were educated. In the studies which are in the literature, it has been reported that as the grade level increases, when the students who are also increased their age average enter the adolescence period, the adolescence period brings some psychological problems (Eryılmaz, 2009). At this point, it can be expected that as the grade level increases, the tendencies to violence of the students also increase. On the other hand, in this study conducted, it can be thought that the reason why the student' tendencies to violence did not differ significantly according to the variable of class was the fact that they were educated in educational institutions with similar school climate and their general tendency to violence was low.

When it was considered according to their doing sports situations, it was found that the tendencies to violence of the students with and without the habit of doing sports did not differ significantly. When participation in sports is considered psychologically being beneficial, participation in sports is expected to have a positive effect on tendencies to violence. On the contrary, it can be thought that the reason why the tendencies to violence of the students did not differ significantly according to the doing sport situations of the students in this study was the generally low tendency to violence of the research group. In some studies which are in the literature, it was reported that participation in sport did not affect the tendency to violence (Kırımoğlu et al., 2008; Alp et al., 2014).

Consequently, at the end of this study, in which variables related to violence tendency in primary school students were handled, it was found that students' tendencies to violence were low. When the tendencies to violence of the students were examined according to the socio-demographic variables, it was found that the tendencies to violence did not differ significantly according to the variables of gender, the level of class at where they are educated and the state

of doing sports. It can be said that similar studies should be conducted on the subject in order to reach more comprehensive findings about the factors which affect the tendency to violence of primary school students.